

[Skatteministeren]

ikke et ord af det, fru Pia Gjellerup har sagt her i dag. Det, fru Pia Gjellerup har sagt i dag, nærmer sig noget, jeg ikke vil karakterisere med ord fra talerstolen.

Fru Pia Gjellerup siger så, at nu må skatteministeren tage det fulde ansvar for administrationen, og fru Pia Gjellerup vil have mig til at bekræfte, at jeg under forhandlingerne om rentefgiften har erklæret, at der ikke ville blive problemer med administrationen af rentefgiften. Det kan jeg aldeles ikke bekræfte, for det har jeg aldrig nogen sinde sagt. Det har jeg hverken sagt i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg eller under forhandlingene om rentefgiften.

Det er ikke så sært, at jeg ikke har sagt noget om det. Dels ville det ikke være i overensstemmelse med sandheden, dels og navnlig har fru Pia Gjellerup sammen med de andre repræsentanter for Socialdemokratiet såvel i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg som under forhandlingerne gjort det meget klart, at det er skatteministeren, det er regeringen, der selvfølgelig har det administrative ansvar.

Det er det. Derfor ligger der ikke noget særligt i det, fru Pia Gjellerup har sagt i dag. Det er naturligvis skatteministeren, det er naturligvis regeringen, der må påtage sig ansvaret for administrationen. Nu er det altså min lod at administrere dette her, og det påtager jeg mig selvfølgelig også ansvaret for, og jeg prøver at gøre det så godt, som det nu kan lade sig gøre i denne situation.

Derfor er det jo en mærkelig dobbeltholdning, fru Pia Gjellerup giver udtryk for, når hun på den ene side siger, at skatteministeren har det administrative ansvar, og derefter anklager mig for ikke at inddrage Socialdemokratiet i dette administrative ansvar. Begge dele kan jo ikke opfyldes, og derfor må fru Pia Gjellerup vælge, hvad det er, hun vil satse på.

Vel, jeg er glad for den brede tilslutning, der har været til lovforslaget, og jeg ser frem til, at lovforslaget om ikke så lang tid kan vedtages med et bredt flertal her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu skal jeg jo ikke blande mig i, hvem der har snydt hvem i forhandlingerne mellem regeringen og Socialdemokratiet, men problemet var vel, at fru Pia Gjellerup var sur over, at ministeren havde svaret Skatte- og Afgiftsudval-

get, uden at svaret havde været censureret af Socialdemokratiet først. Den fremgangsmåde, der er den sædvanlige, når man laver forlig, er jo, at alle svar passerer de partier, man har lavet forlig med, og så får de partier, der er uden for forligene, de torsoer, der måtte være blevet tilbage, efter at forligspartierne har censureret det væk, som måtte være ubehageligt. At de svar, vi så får, derfor ikke er ret meget bevendt, siger sig selv.

Men det er jo ikke rigtigt, at det ikke er noget nyt, at ministeren, til trods for at man ændrer lovgivningen, sådan som det nu sker med ministerens forslag, og til trods for at man får skivet en stor del af de skatteydere ud, som skal betale rentefgift, skønner, at der er 28 pct. fejl, og jeg vil spørge ministeren direkte: Kalder skatteministeren det for retssikkerhed, at han skønner, at 28 pct. af de opgørelser, der udsendes, er behæftet med fejl? Det drejer sig om 100.000 fejlbehæftede opgørelser ud af 365.000 husstande; det er mig bekendt 28 pct. Jeg synes, det er en kedelig måde at arbejde med retssikkerhed på.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Thoft, at det ikke er retssikkerhed, når der udsendes fejlbehæftede opgørelser i et så stort antal, og det er en aldeles uantagelig situation, og det er en stærkt beklagelig situation. Men jeg vil gerne spørge hr. Jens Thoft, hvordan han ville løse den situation.

Den væsentligste kilde til, at der er fejl i disse resterende opgørelser, er faktisk, at der er tale om, at skatteyderne af grunde, jeg nemt kan forklare, har misforstået det felt, hvor rentefgiften skulle gøres op. Der har blandt mange skatteydere hersket stor usikkerhed om, hvad der er afgiftspligtigt, og hvad der er afgiftsfrit. Det er en usikkerhed, som i meget høj grad har været knyttet til det forhold, at en stor masse af gamle lån var omfattet af rentefgiften.

Der er altså fra skatteydernes side sket en fejludfyldelse af selvangivelsen, og skattevæsenet ved Statsskattedirektoratet har allerede, idet opgørelserne er kommet ind fra skatteyderne, konstateret, at her er der muligvis fejl. I stedet for at besvære skatteyderne med de fejl i første omgang har Statsskattedirektoratet holdt dem tilbage for at forsøge, om de nu kunne rettes, og så konstateret, at de resterende fejl ikke kan rettes uden skatteydernes egen medvirken.